

## Τα ξεχωριστά Χριστούγεννα του Κύρ Γιώργη

**Κ**άποτε σε ένα μικρό χωριουδάκι ζούσε ο κυρ Γιώργης ο μανάβης. Ήταν ένας μοναχικός μεσήλικας που δεν είχε οικογένεια και έμενε σε ένα μικρό σπιτάκι στην άκρη του χωριού. Ο κυρ Γιώργης είχε ένα μικρό μανάβικο στο κέντρο του χωριού και κάθε πρωί ξεκινούσε με τα πόδια παρέα με το γαϊδουράκι του διανύοντας μια απόσταση δύο χιλιομέτρων.



Το μανάβικό του ήταν μικρό και τα προϊόντα που πουλούσε τα καλλιεργούσε ο ίδιος στο μικρό χωραφάκι που είχε δίπλα στο σπίτι του. Το απόγευμα καλλιεργούσε και μάζευε τα προϊόντα του και το πρωί τα πουλούσε στο μανάβικο. Ήταν καλός άνθρωπος αλλά πολύ μοναχικός και μελαγχολικός. Δεν είχε επαφές με κανέναν και δεν είχε ούτε φίλους.

Κάθε μέρα το πρόγραμμά του ήταν το ίδιο: μανάβικο, σπίτι, χωράφι. Στην καθημερινή του διαδρομή της επιστροφής για το σπίτι σταματούσε πέντε φορές κατά διαστήματα για να δώσει χρήματα στους άστεγους που συναντούσε κατά μήκος της διαδρομής. Στην πραγματικότητα μοιράζονταν τις εισπράξεις του ισόποσα με τους άστεγους. Τόσο καλός άνθρωπος ήταν! Βοηθούσε χωρίς να ζητά αντάλλαγμα. Αυτό γινόταν έναν ολόκληρο χρόνο, όσο ήταν και το διάστημα που είχε μετακομίσει στο χωριό.

Πλησίαζαν τα Χριστούγεννα και η ατμόσφαιρα άρχισε να γίνεται γιορτινή. Φωτάκια παντού, στολισμένα σπίτια, αυλές, μαγαζιά. Μόνο ο κυρ Γιώργης έμεινε ανεπηρέαστος από όλα αυτά. Τίποτα δεν είχε αλλάξει γι' αυτόν. Το ίδιο πρόγραμμα, η ίδια διακόσμηση, η ίδια διάθεση και η ίδια μοιρασιά. Όλες οι μέρες ήταν ίδιες γι' αυτόν αφού δεν είχε να περιμένει τίποτα από κανέναν. Τα Χριστούγεννα έφτασαν και ο κόσμος χαρούμενος διασκέδαζε και έκανε τις ετοιμασίες για το γιορτινό τραπέζι. Από όλα τα σπίτια ακούγονταν φωνές, γέλια, μουσική και η ατμόσφαιρα μοσχοβολούσε από τις διάφορες λιχουδιές που είχε ετοιμάσει ο καθένας.



Ο κυρ Γιώργης καθισμένος δίπλα στο τζάκι με την φωτιά να σιγοκαίει διάβαζε ένα βιβλίο και ανακάτευε κάπου κάπου την σούπα που μαγείρευε. Ξαφνικά ο χτύπος της πόρτας τάραξε την ησυχία του. Ξαφνιασμένος σηκώθηκε από την καρέκλα του, κοντοστάθηκε σκεπτικός και κατευθύνθηκε προς την πόρτα όλο περιέργεια. Ανοίγοντας βρέθηκε αντιμέτωπος με την πιο αναπάντεχη αλλά και ευχάριστη έκπληξη που δεν μπορούσε καν να φανταστεί. Πέντε καλοντυμένοι, χαμογελαστοί και με τα χέρια γεμάτα δώρα, φαγητά και ποτά άντρες τον κοιτούσαν όλο αγάπη και καλοσύνη. Ήταν οι πέντε άστεγοι που εδώ και έναν χρόνο ο κυρ Γιώργης μοιράζονταν μαζί τους το εισόδημά του. Τους τελευταίους έξι μήνες μάζευαν όλοι μαζί τα μισά από τα καθημερινά χρήματα που τους έδινε ο κυρ Γιώργης για αυτήν την ημέρα. Τη μέρα των Χριστουγέννων που είναι μέρα αγάπης και χαράς.

Το πρόσωπο του κυρ Γιώργη έλαμψε από χαρά και όλοι μαζί μοιράστηκαν το γιορτινό τραπέζι σαν μια αγαπημένη οικογένεια. Γιατί αυτήν την ημέρα κανένας άνθρωπος στον κόσμο δεν πρέπει να νιώθει μόνος και λυπημένος.

*Δερίλας Δημήτρης*